

אל מתחך, שהוא מכר שלי, כדי שיציע לו מה לקנות. מאחר שגולדמן גילה התענינות מרובה גם בקולנוע החדש של העיר פנינו יחד אתו אל בעל הקולנוע. הענין כולו נמ' שך ימים אחדים ובמשך כל הזמן התגורר אצלי.

כשיצא מבית-החולים בא גולדמן אלי יחד עם עוד אדם, שהציגו כבן-דודו. הם ישנו אצלי, עזבו למחרת — בלי לחזור. בן הדוד חזר לאחר ימים מספר, סיפר לי כי אינו בן דודו של גולדמן וכי הוא בסך הכל אחד מאלה שהסתובבו סביבי, כדי לזכות במשרה באחד מעסקי הענינים. בן הדוד, למשל, צריך היה להתמנות כמנהל בבית-דפוס שעמד גולדמן להקים. נסעתי אליו בתגובה, כדי לקבל את הכסף שלהם ממני בזמן שהותו אצלנו. לא קיבלתי מאומה.

השבו היה ברור לגמרי לשמעון גרעיני, כי גם להבא יקבל את משכורתו מידי הקב"ל סבירסקי. הוא אף השלים עם העובדה שלא יוכנסו כל השפירים שעמד גולדמן להכניס בנהול הקולנוע — כולל מכונת המדפוס החדישה שהבטיח להצמיד למנהל.

תזכיר

בגישה עם נהרו

הרקע המדיני לנסיעתו של שריהפיי תוח מרדכי בנטוב לאסיה ולמזרח-הרחוק הובהר עליידי העולם הזה (1108). בשעה שהממשלה ניסתה עדיין להעמיד פנים כי מדובר רק בסיכסוך חסכוני. העולם הזה היה גם העתון הראשון אשר גילה כי בנטוב עמד להתקבל עליידי ראש ממשלת הודו ג'ואהרלאל נהרו; כעבור 24 שעות העבירה שרת החוץ לעתונות את גירסתה על התנגדותה לנסיעת בנטוב, אישרה תוך כדאיך את גילוי העולם הזה כי היא אשר הניעה לראשונה את שריהפיי ואת שריהפיי והתעשייה לפעול למען ביטול נסיעתו של המפ"מ. . . הצעת-פשרה, המהות למעשה פגיעה-חמורה בחופש עבו' דתם של עתונאים, נתקבלה השבוע עליידי הממשלה. זו קבעה כי רק מספר פקידים מיוחדים בכל משרד ממשלתי, יהיו רשאים למסור אינפורמציה לעתונאים. בזה יתחל כנראה הסיכסוך בין הרשויות הממשלתיות לבין העתונות, אשר על תהליכו מסר העו' לם הזה (1106 והלאה) . . . הגרמניה

הנצרייה, מרינה פכנר, שנעלמה מן ה' ארץ לפני ארבעה חודשים, אחרי שהוצא נגדה צריגורוש, הוחזרה השבוע לישראל עליידי הירדנים. מרינה עברה בשעתו את קו שביתת-הגשק ליד ירושלים כדי להימלט מידי האינטרפול, שביקש את הסגרתה מ' ישראל. על היקף מעשי הרמאות של מרינה באירופה סיפר נגה המונית התל-אביבי משה הרצל, שפירסם כתבה מועזעת (העולם הזה 1089) בה תיאר גם כיצד הרסה מרינה את מעמדו הכלכלי בארץ והוציאה ממנו כספים בסענות-שחא . . . שבועון הספורט עולם הספורט, אשר היה בנוי כולו על העתקה חסרת-ברק של מתכונת העולם הזה ואשר מטרתו המוצהרת הייתה ללחום במונופולין של עתון-הספורט הקיים (העולם הזה 1104) נסגר. אורך חייו: שלו ש שבועות.

נדד. לשופט שלום ירושלמי יעקב בוק, 33, כעצמו אחד משלושה אחים זכרים, בן זכר שלישי.

נדד. למנהיג מפ"ם הערבי וח"כ מפ"ם בכנסת השנייה, רוטתום בסתוני, 34, בנו הבכור, אחמו.

נתרשה. כוכבת קולנוע אמריקאית שופעת החזה גיין (שפתיים לוהטות) מנספילד בן, מיקלוש, שנקרא על שם בעלה, איש שרירים הונגרי מיקי (מיקולש) הרגיטי.

נחג. יום הולדתו ה-65 של מאו טסה' טונג, יו"ר הועד המרכזי של המפלגה הקו' מוניסטית הסינית ועד לאחרונה יו"ר הרפוב' ליקה הסינית העממית. בין המברכים: ח"כ שמואל מיקוניס, המוכיר הכללי של המפלגה הקומוניסטית הישראלית ( . . . הננו שולחים לך שפע ברכות ואיחולים לבריאות טובה, אריכות ימים והצלחות נוספות . . . )

נחג. יום הולדתו ה-80 של משה ביט' ליכס, הנשיא האחרון של ההסתדרות הציו' גית בהונגריה. ביטליכס הספיק, לפני עלותו ארצה ב-1949, שנת איסור הפעולה הציונית בהונגריה, להיות אחד המנהיגים שהקימו מהרסותיהם את גשרי הדאנובה בבודפשט, בירת הונגריה.

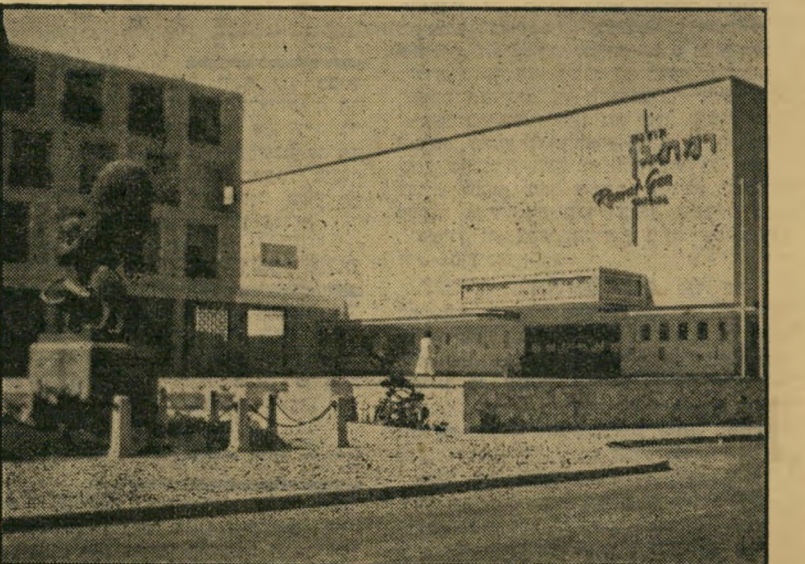
נחג. יום הולדתו ה-84 של אדריכל נצחון מלחמת העולם השנייה וינסטון ציר' ציל, בעת חופשה במאראקש, מארוקו.

נהרג. עולה ברזיל ואיש קיבוץ יסעור צבי וייס, 23, בנפולו מויו של סלע במרומי מצדה לניקב בעומק של 100 מטר, בעת טיול החטיבה הצעירה של הקיבוץ הארצי במקום.

נפטר. מנהל מכון התקנים משה ארנולד ארנן (ארנשטיין) בגיל 58. בתל-אביב. ארנן עלה למעמד יו"ר אגודת האינדוסטריים וה' ארכיטקטים בישראל מדרגת פועל בבית' חרושת לקרח.

נפטר. ד"ר אויגן שטולצר, אדריכל תר' אטרונות ילד'הונגריה ויוצא-גרמניה בגיל 70 ברומא. איטליה. הוציאה המפורסמת ב' יותר של שטולצר בארץ, שהושלמה ב' לאחרונה: בניין בית תיאטרון הבימה בתל' אביב.

גם השנה חזר צירציל על חכמתו ה' ידועה: כשאחל לו עיתונאי צעיר לראותו ביום הולדתו ה-100, נתן בו צירציל עין קרה, העיר לו: "אתה נאה לי די בריא, ייתכן ותזכה לחיות עד אז."



קולנוע 'רמת-גן' נסע לחביא כסף. לא חזר

כדורגל

בלי פרמיות

על משחק הכדורגל שנערך ה' שבת בו ניצחה מכבי תל-אביב את הפועל חיפה בתוצאה 0:1, כתב שייע גלזר:



בזמן האחרון הת' רגלו כולם שאני מב' קיע שערים בכל משחק. או אחרי ה' שבת התחילו לשאול אותי: למה לא הכי נסת גול? התשובה שלי היא: אני מב' סוט שיצאתי שלם מהמשחק הזה, גם בלי גולים.

זה היה משחק שכולם היו מעוניינים בו באופן מיוחד. אנחנו רצינו לפרוע להפועל חיפה חוב ישן: את ההפסד במשחק גביע העשור. הפועל רצו להוכיח שנצחון שלהם או לא היה מקרי.

בעשרת הרגעים הראשונים, היה נדמה לי שהיום אני לא חוזר לתל-אביב מרוב בר' שה על השערים שנקבל. הם התקיפו בקצב רצחני. אבל אחרי עשר דקות הצלחנו להשי' תחרר מהלחץ, להתקיף גם אותם והמשחק הפך לשקול מאוד. עד שאירעה תקרית בין בולוס לרוניק, והשופט נתן לבולוס להשי' תחף במשחק רק בעצות מן הצד.

תיכף אחרי זה התקפנו את השער שלהם וששון שלהם נגד בכדור ביד ברחבת ה-16 באופן ברור. השופט פסק פנדל ורפי לוי שלח את הכדור למקום המיועד לו.

משתיקיקול לצ'יקובסקי. בגלל ה' פנדל הזה קם רעש גדול. יש אנשים ש' אומרים, שיש שופטים שלא נותנים פנדל, אפילו אם יש נגיעתיד ברורה ברחבת ה' 16. הפועל חיפה כל כך התרגזו, עד ש' שמעתי שהודיעו ברדיו, שיגישו ערעור על המשחק מפני שהשופט היה חד-צדדי.

איוה חד-צדדי? פנדל אחד לא היה מגיע להם; היה מגיע להם שלושה לפחות. על-ידי זה שהשופט גרונבסקי נתן את הפנדל הוא קילקל לנו שלושה פנדלים נוספים, ואנחנו צריכים להגיש ערעור ולא הם.

במשחק האחד הזה, נפעתי יותר משבכל משחקי-הליגה גם יחד. אין לי מקום ב' גוף שאין שם סימן או שריטה.

בקיזור, הם עשו את כל המאמצים להשי' תת וזה לא עזר. העמדנו על צ'יקובסקי שלהם שומר-ראש מיוחד. יש אנשים ש' אוהבים לשמוע את צ'יקובסקי. פלשל אוהב להשתקק אותם. והוא הצליח במשימתו כהר' גן. עובדה: בסוף המשחק צ'יקובסקי נתן לו רסיה ולי נשיקה.

הביתה בליווי שופרים. בחצי-המש' חק עלתה פתאום הנהלת הפועל חיפה על המגרש, התלבשה על השופט, שהוא עולה: חדש והתחילה ל'אב' אתו. דבר כזה עוד לא שמעתי באף מקום. הם חשבו בטח, שאם הוא עולה-חדש הם יכולים ללמד אותו חוקים חדשים בשיפוט. כשהו לא עזר התחיל החצי השני ביתר פראות.

בחצי הזה בלבד היו שלושה פנדלים כסו' חים שהשופט לא נתן לנו. פעם תפסו את נחמיאס ברור ברגליים. פעם, כשהלכתי לב' עוט לשער מ-12 מטר, מישהו נזכר לתת לי מכה מאחורנית ופעם שלישיית מצאה ה' החולצה שלי חן בעיני מישהו שתפס אר' תה. גם זה שאומרים שיחס הכוחות היה לטובתנו, זה לא נכון.

הפועל חיפה שיחקו משחק גוקשה במ' יוחד, נגד שני השחקנים העדינים שלנו, אהרונסקינד ונחמיאס. כך שנשארנו לנו רק תשעה שחקנים תכליתיים, ומאזן השחקנים היה לטובתם.

לפני הסוף הוציאו לנו עוד את גולד' שטיין ואני מתפלא על השופט מאוד. מה שהיה, כך היה. לפני הסוף העלה צ'יקובסקי את כל ההגנה שלו במאמץ להשחת את ה' תוצאה. עוד רגע הוא היה אפילו מוציא את השוער שלו שיעלה חלוץ. בטח התחילו לפחד שלא יתנו להם פרמיה.

והמגן סימנדרים, שלא הספיקו לו ה' פצועים בין החלוצים שלנו, נטפל להגנה והתחיל לפצוע גם את בנודורי השוער. כש' ראה זאת פרופר, המגן שלנו, הוא צעק לשופט: "למה אתה לא מסתכל מה שהם עושים?" השופט חשב שזה גולדשטיין צועק עליו והוציא אותו. ודוקא גולדשטיין היה במקרה במשחק זה עדין מאוד.

המשחק נגמר וחסיית של האוהדים ה' שרוסים כל הפועל חיפה נסגרו. רק השופט

המסכן היה צריך לחכות עוד שעתים ולני' סוע הביתה עם שוטרים בליחי. אני חושב שהגיע כבר הזמן ששופט יכול לבא ל' חיפה לבד, ולחזור לבד.

כדאי להיות פצוע

כדורגלני ישראל צריכים כנראה להיות פצועים כדי להיות כדורגלנים טובים. הוכחה מאלפת לכך ניתנה השבוע בשלושה משחקי כדורגל שונים. בחיפה, עלה שחקן מכבי תל-אביב רפי לוי למשחק נגד הפועל חיפה, כשגופו חבוש בתחבושת אלסטית, הוא שהרופא הוריק לו זריקה ברגע האחרון. הוא הבקיע את שער הנצחון מבעיטת 11 מטר. בפתח-תקוה עלה נחום סטלמן לשחק אחרי שהוריד יום לפני המשחק את הגבס מידו שטרם נתאחתה מהשבר שנגרם לה.



לבקוביץ חוזר למגרש קיבל מכה, חזר

הוא הבקיע פעמיים את שער מכבי יפו, אחרי המשחק חבש שוב את ידו בגבס. בתל-אביב, נפצע בלם הפועל תל-אביב אמציה לבקוביץ במשחק נגד ביתר תל' אביב. הוא הורד מהמגרש, נחבש כראוי אחרי שנחתך עמוק במצחו, וחזר לשחק. לאחר שנפצע היטיב לשחק מאשר קודם לכן.

כדורסל

בזמן לאומי

"שמענו עליכם הרבה, הזהירו אותנו מפ' ניכמ", אמרו שחקני נבחרת הכדורסל של פולין, ארוכי רגליים, רזים וקצוצי שיער, בהגיעם לשדה-התעופה בלוד. עוד באותו יום הסתבר להם כי מתחו אותם.

כשעלתה החמישייה הראשונה של נבחרת פולין למגרש החימר של איצטדיון רמת-גן, החלה להתמורד בתלבושת איומה מול החמישייה הראשונה של ישראל הלבושה בתכלת. היא לא הייתה צריכה להתחלף.

הופעתה של הנבחרת הישראלית במחצית הראשונה גבלה בבזיון לאומי. השחקנים הישראליים, בהם שמות בינלאומיים כאברהם שניאור או רלף קליין, התרגשו כילדים, קלעו לסל בדיקנות בה משחיל עיזר חוט דרך חזר של מחט.

כולם פולנים. מהנבחרת הישראלית ה' מפוארת, שלפני ארבע שנים תפסה מקום חמושי באלופות אירופה ומקום שמיני באלי' פות העולם, נשאר רק צל. הפולנים, שלפני ארבע שנים לא העיזו אפילו להופיע למש' חקי אליפות העולם, שלטו במגרש.

רק במחצית השנייה, אחרי שהמאמן היש' ראלי אליהו עמיאל החליף כמעט את כל 12 אנשי הנבחרת, התאוששה הנבחרת היש' ראליה, החלה להקטין את הפרש. היה זה בעיקר בזכותם של שני כדורסלנים צעירים, אברהם חופמן (20), איש מכבי ירושלים, ודויד קמינסקי (21) איש הפועל ירושלים. כשהסתחים המשחק בתוצאה של 41:56 לטובת הנבחרת הפולנית, טען צוסה מאוכ' זב: "מה הפלא שקמינסקי זהה חכ' טעו נבחרת שלנו? גם הוא פולני!"